

Wzór A.

Załącznik 1.

WYDZIAŁ MIERNICZY

(Zarząd Katastralny): _____ Urząd Katastralny _____
 Inspektor miernictwa: _____ Okres lustracji ^{letni}/_{zimowy} _____
 Okręg nadzorczy № _____ Rok 19 _____

Dziennik rewizyjny № _____

Liczba porz.	Dostrzeżone usterki i nieprawidłowości	Treść wydanego zarządzenia

Wzór B.

Załącznik 2.

WYDZIAŁ MIERNICZY

(Zarząd Katastralny): _____ Rok 19 _____
 Inspektor miernictwa: _____ Okres lustracji ^{letni}/_{zimowy} _____
 Okręg nadzorczy № _____ Ilość załączonych dzienników rewizyjnych _____

Wykaz przeprowadzonych lustracji.

Liczba porz.	Nazwa powiatu pomiarowego	Nazwisko i imię kierownika i przydzielonych urzędników	D a t a		U w a g a
			przeprowadzonej lustracji	poprzedniej lustracji	

189.

190.

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów

z dnia 3 marca 1922 r.

o opłaceniu przesyłek pocztowych przy nadaniu w obrocie wewnętrznym.

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. P. № 44 poz. 310) zarządza się co następuje:

§ 1. Z dniem 1 kwietnia 1922 r. wszystkie przesyłki pocztowe, nadawane w obrocie wewnętrznym muszą być opłacone przy nadaniu.

Wyjątek stanowią:

- 1) przesyłki pocztowe, wolne od opłaty pocztowej w obrocie wewnętrznym na podstawie art. 12 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. P. № 44 poz. 310).
- 2) zwykłe listy i kartki pocztowe, które mogą być nadawane nieopłacone lub tylko częściowo opłacone.
- 3) zwykłe druki, próbki towarowe i papiery handlowe, które muszą być przynajmniej częściowo przy nadaniu opłacone.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1922 r. i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą wszelkie dotychczasowe przepisy, sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem.

Minister Poczt i Telegrafów:

Stęśłowicz

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów

z dnia 18 marca 1922 r.

o częściowym podwyższeniu opłat pocztowych.

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. P. № 44, poz. 310) zarządza się co następuje:

§ 1. Podwyższa się opłaty w dziale I „Taryfa Poczta, rozdział A Wewnętrzna taryfa pocztowa”, wymienione w rozporządzeniu z dnia 18 sierpnia 1921 r. w sprawie podwyższenia opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych (Dz. U. R. P. № 72, poz. 499) a mianowicie:

W poz. 11 Paczki:

do wagi 1 kg. opłata wynosić ma	50 mk.
„ „ 5 „ „ „ „	200 „
„ „ 10 „ „ „ „	400 „
„ „ 15 „ „ „ „	600 „
Za każde dalsze 5 kg.	200 „

W ustępie „Należitości przy odbiorze”:

Za skrytki lub przegródki (zastrzeżenie odbierania na poczcie) miesięcznie:

- a) dla przesyłek listowych i gazet zamiast 200 mk. 400 mk.
- b) dla przesyłek listowych pod a) i listów wartościowych oraz przekazów zamiast 500 1500 „
- c) dla paczek wyłącznie zamiast 1000 2500 „

W ustępie „Inne opłaty”:

Należytość za wniesioną reklamację od każdej przesyłki zamiast 20 mk.	25 mk.
Zmiana adresu lub zarządzenie zwrotu przesyłki zamiast 30 mk.	50 „
Duplikat poświadczenia nadania zamiast 20 mk.	25 „
Zniesienie lub zmniejszenie pobrania zamiast 20 mk.	50 „
Zawiadomienie o wydaniu paczki nie-doręczalnej innemu adresatowi według zarządzenia nadawcy zamiast 10 mk.	25 „
Należytość za pośrednictwo przy cleniu:	
a) przesyłek listowych zamiast 5 mk.	10 „
b) paczek zamiast 10 mk.	25 „
Za wyładowanie z okrętów i przewie-zienie do składów pocztowych paczek ame-rykańskich w Gdańsku zamiast 50 mk.	100 „
Za zastrzeżenie osobistej interwencji przy cleniu, miesięcznie.	200 „
Upoważnienie wypłaty w razie zgubie-nia przekazu przez odbiorcę zamiast 20 mk.	25 „
Pełnomocnictwo do odbioru przesyłek (niezależnie od opłaty skarbowej) zamiast 25 mk.	50 „

§ 2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem 1 kwietnia 1922 r. na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Minister Poczty i Telegrafów:
Stęśłowicz

191.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych

z dnia 3 marca 1922 r.

w sprawie wznoszenia i naprawy budowli drewnianych w dzielnicach miast przeznaczonych pod budowle murowane na terenie b. zaboru rosyjskiego.

Na mocy art. 1 p. 8 ustawy z dn. 29 kwietnia r. 1919 w przedmiocie organizacji i zakresie działania Ministerstwa Robót Publicznych (Dz. P. P. P. № 39, poz. 283) zarządzam co następuje:

§ 1. Uchyla się moc obowiązująca p. 3, 4, 8 i 11 przepisów ogólnych policji budowniczej dla miast w Królestwie Polskiem z dn. 26 września r. 1820 (Zbiór przepisów administracyjnych Królestwa Polskiego, część I, tom II, wyd. r. 1866) i punktów 3, 4, 8 i 11 rozporządzenia, rozwijającego przepisy policji budowniczej z dn. 16 października 1820 r. (uzupełnienie części I, tomu II Zbioru przepisów administracyjnych Królestwa Polskiego, wyd. r. 1867).

§ 2. Na całym terenie b. zaboru rosyjskiego zezwala się aż do odwołania w dzielnicach miejskich, przeznaczonych pod budowle murowane po uzyskaniu pozwolenia właściwego urzędu:

- 1) dokonywać wszelkich napraw i przeróbek budynków drewnianych,

- 2) wznosić budowle drewniane przy zachowaniu obowiązujących przepisów tam, gdzie rady miejskie powezmą odnośną uchwałę.

§ 3. Wznoszone na terenie b. Królestwa Polskiego budowle drewniane mieszkalne:

- 1) nie mogą posiadać więcej niż dwie kondygnacje z możliwością wykorzystania poddaszy na mieszkania,
- 2) winny posiadać kominy murowane od fundamentów.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Robót Publicznych:
G. Narutowicz

192.

Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 12 marca 1922 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przedmiocie przekazania Państwowemu Bankowi Rolnemu administracji funduszami z kredytu, przeznaczonego na pomoc rolną na mocy ustawy o nadaniu ziemi żołnierzom.

Na mocy art. 7 ustawy z dn. 10 czerwca 1921 r. w przedmiocie utworzenia Państwowego Banku Rolnego oraz art. 7 statutu tegoż Banku (Dz. U. R. P. № 59 poz. 369), zarządza się co następuje:

§ 1. Państwowemu Bankowi Rolnemu przekazuje się administrację funduszami z dwumiljardowego kredytu, przeznaczonego na mocy art. 8 p. 3 ustawy z dn. 17 grudnia 1920 r. o nadaniu ziemi żołnierzom Wojska Polskiego (Dz. U. R. P. z r. 1921 № 4 poz. 18) na pomoc rolną dla żołnierzy.

§ 2. Przy przyjmowaniu i ściąganiu spłat i wszelkich należności z tytułu udzielonych na pomoc rolną pożyczek, winny być odpowiednio stosowane przepisy §§ 2—5 rozporządzenia Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dn. 10 sierpnia 1921 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przedmiocie przekazania Państwowemu Bankowi Rolnemu przyjmowania i ściągania należności z tytułu pożyczek, udzielonych przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych na pomoc rolną (Dz. U. R. P. № 70 poz. 470).

§ 3. Na pokrycie wydatków, związanych z czynnościami, wymienionymi w poprzednich §§, Państwowy Bank Rolny pobierać będzie od dłużników do-datek administracyjny w wysokości, określanej zgo-dnie z art. 12 statutu Banku.